

der vil indgå i arbejdet, kun 25 pct. Det er regeringens opfattelse, at med disse ændringer og de ændrede gunstige finansieringsvilkår har vi givet et væsentligt incitament til at sætte flere projekter i gang. Det er sådan, at ansøgningsfristen for næste runde i puljen er den 1. november, og jeg forventer, at den gunstige finansieringsomlægning vil betyde, at vi får væsentlig flere ansøgninger.

Forslagsstillerne siger, at det er vigtigt med et bredt udvalg af forskellige typer af botilbud til de udsatte grupper, og at der skal være en vis boligmæssig spredning, så udsatte grupper ikke koncentrerer sig i bestemte kommuner og bebyggelser. SF begrundet desuden deres forslag med, at der ikke findes kommunale midlertidige botilbud til de udsatte grupper, som er oprettet efter servicelovens § 91. Jeg synes måske, det er værd at nævne, at den seneste opgørelse af botilbud til mennesker med sindslidelser viser, at der i 2000 var indskrevet næsten 2.000 i botilbud efter § 91. Det er en stigning på næsten 7 pct. i forhold til 1999, så også her sker der heldigvis noget. På sindslidelsesområdet ser vi også, at der fra 1999 til 2000 er sket en stigning på 33 pct. i antallet af personer, der modtager socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 73, så næsten 3.000 mennesker med sindslidelser nu modtager støtte.

Endelig må jeg sige, at det er vigtigt, at vi bliver ved med at diskutere de særlige problemstillinger, der gør sig gældende for de udsatte grupper. Regeringen har som sagt sat en række initiativer i gang, og vi vil stadig – også i de forhandlinger, som pågår hele tiden, når Folketinget er inde – være opmærksomme på at fortsætte de tiltag, vi har iværksat, og følge dem op. Vi vil nøje vurdere hele tiden: Er der behov for nye tiltag? Vi kan med glæde konstatere, at stort set hver gang, vi har haft behov for det, har SF også været med til at finde samlede løsninger.

Set i det lys må regeringen afvise SF's beslutningsforslag. Men intentionerne er vi enige i. Arbejdet skal fortsætte.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Ligesom ved den sidste fremsættelse af dette forslag i 1998 kan Socialdemokratiet erklære sig enig i hensigten med forslaget, for det er klart, at bedre boligmæssige forhold for socialt marginaliserede udstødte bør prioriteres højt.

Jeg har dog svært ved at forstå ånden i forslaget. Det kommer jo bevidst eller ubevidst til at lyde, som om regeringen helt har glemt dette

område i de seneste 9 år. Men som ministeren også var inde på, er der faktisk sket mange fornuftige ting, som også SF har været med til at gennemføre.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med de mange tiltag, der allerede er i gang, og de forbedringer, som sker på boligmarkedet, er højt prioriteret her. Her er de svageste grupper bestemt ikke glemt, og jeg vil godt fremhæve to initiativer, der har gjort situationen bedre netop for udstødte og marginaliserede. Det er forsøgsordningen fra 1999 om »skæve boliger til skæve eksistenser« og den netop fremlagte boligpakke.

Forsøgsordningen kan vi allerede se har haft en positiv effekt. Flere af de hårdest belastede kommuner og amter har gjort god brug af tilskudsordningerne til at etablere skæve boliger, og som socialministeren også sagde, kan man under den ordning bevilge tilskud til etableringen af boliger. Der er nu sat gang i 183 boliger, og det er vel at mærke 183 boliger, som er øremærket til de her grupper, som SF jo nævner og ønsker, der sættes fokus på.

Jeg synes, det er den slags projekter, vi skal satse på, for det er projekter, som giver os mulighed for at lave endnu bedre løsninger i fremtiden og giver os mulighed for at skræddersy løsninger til en gruppe mennesker med vidt forskellige problemer og derfor også vidt forskellige behov. På den måde kan vi skabe permanente løsninger for de hjemløse, for det er jo ikke kun mangel på boliger, der er deres problem.

Jeg vil også godt fremhæve nogle af de erfaringer, man har gjort sig i København og Århus med de her forsøgsordninger. Der er i løbet af de seneste år gjort meget for at forbedre samarbejde og koordinering mellem de berørte instanser, lokalcentre, gademedarbejdere og psykiatrien, kommuneforvaltninger osv. Der er kommet gang i en række projekter, hvor der er taget hensyn til, at der i forbindelse med boligtilbud til socialt marginaliserede er brug for sideløbende behandlings- og plejetilbud, opgaver, som kræver mere, end herberger og forsorgshjem er rustet til at løse.

I København har tilskudsordningen til skæve huse bevirket, at en stor del af de sværest belastede hjemløse faktisk har fået en permanent bolig, som er tilpasset netop deres behov. I Århus har man med succes oprettet særlige bofællesskaber for sindslidende hjemløse under tilskudsordningen.

Herberger og forsorgshjem er gode til at løse akutte problemer, men de løser ikke problemet